

“Иницијативом за моју смјену се врши и притисак на Бошњачку странку која води велику унутарстраначку полемику да ли да буде дио Владе”, обавјештава јавност шеф парламента Андрија Мандић, члан Савјета за одбрану и безбједност, што додатно појачава утисак да се ради о вјеродостојној информацији - да је код Бошњака лом, јер 99 одсто њих хоће у власт а неки Шахман и пар егоиста желе да остану опозиција.

Пошто се Андрија одрекао повјерљивих информација наших служби како не би ометао евроатлантске интеграције, мора да је поменута скаска о кључању у БС око уласка у Владу класификована под шифром “ништа важно” или “шта има ново у Рожајама” или “БС у вртлогу страсти” или на неки сличан начин, али у сваком случају не као строго повјерљива или тајна, због чега је Мандић и дошао у њен посјед.



“Бриселски војвода”, како га код традиционалних бирача покушавају оцрнити Кнежевићеве присташе, има разумијевања за превирања у БС-у и зато што се слични процеси одвијају унутар њега самог. Борба између добра и зла, Брисела и Бањалуке, Шарла Мишела и Милорада Додика, европског и српског света, Наваљног и Путина, на крају ето и између Демократа и Бошњака.

“Бошњачка странка треба да буде дио реконструисане Владе, чак и ако буде гласала за моју смјену. То је мој став. Не завршава се политика гласањем за смјену предсједника парламента... Немам сујету”, каже Мандић.

Дирљиви излив саосјећања шефа парламента и лидера Нове са БС-ом није, наравно, резултат емоција или емпатије Спајкијевог далај-ламе већ је ствар интереса и политичких калкулација. Од договора са мандатаром Спајићем око мањинске подршке његовом кабинету, потписивања коалиционог споразума и преузимања функције спикера, Мандић показује неупитну лојалност лидеру ПЕС-а. И у свим Спајкијевим искушењима, Мандић чува леђа премијеру. Од јавне подршке ЕУ интеграцијама до прећутног навијања за НАТО, преко асистирања у малом можданом удару на шефа СПО-а Шуковића, до плеса у игри престола између Спајића и Бечића, око контроле над безбједносним сектором. У свим тим важним епизодама Андрија грчевито држи страну Мицкеуа, а заузврат га премијер хвали да је пљунути далај-лама.

Наравно, није Мандић глуп, још мање неискусан. Штавише, за разлику од Ђукановића, он сваким даном и у сваком погледу напредује, показујући да је доста научио из бројних политичких пораза. Дочекао је својих пет минута преузимањем позиције предсједника Скупштине и сада вјешто кормилари. Прије подне је европејац и НАТО локатор, а поподне носилац сабље Александра Вулина и промотор феноменалне идеје српског света. Заноћи са Милетом од Бањалуке, а пробуди се са Милојком од Брисела и Вашингтона. Ево је заорао темеље у Бојној њиви за меморијални центар погибији Црногораца на Мојковцу, још да врати капелу на Ловћен и ето опет нама старе, добре и традиционалне Црне Горе умјесто вестернизованог, комерцијализованог и порочног Монтенегра. Пошто те тричаве и баналне ствари, заставе и меморијали, свадбе и сахране, Црнојевићи и Петровићи не занимају премијера Спајића, лидер Нове комотно може да настави са својом “мисијом помирења”, све док у дневнополитичким и практичним питањима несебично подржава Спајкија.

Зато је Мандић толико залегао да Бошњаке види у Влади. Одрекао се и сујете, и Додика, и сабље Вулинове, само да одобровољи Ибрахимовића и са његовим експертима и освједоченим професионалцима оснажи државну администрацију. Не толико због самих Бошњака, још мање због личних веза Милана Кнежевића и Рамзана Кадирова, већ због Алексе и његових “црвених бригада”.

Спајић и Мандић су очито уједињени и координирани у акцији која личи на хокејашке

брзе измјене - да се “у лету” умјесто Бечића у Владу убази Ибрахимовић, и да на то мало ко обрати пажњу. Да се уз помоћ ботова и друштвених мрежа чак представи како до измјене у тиму премијера није ни дошло, како је од првог дана потпредсједник и координатор служби безбједности био Ервин а не Алекса, што би значило да су прије пола године Демократе невољно са Уром извисиле и остале, по казни, у опозицији.

Дакле, шта том брзом измјеном, БС умјесто ДЦГ, добијају ПЕС и Нова, Спајић и Мандић?!

Премијер би таквим потезом, након своје партије, успоставио доминацију и у Влади. Без Демократа, Мицкеу би лагано ставио шапу на безбједносни сектор па би са ујаком и лутрехом, како се колоквијално обиљежавају два главна топонима у Микијевој архитектури моћи - могао да именује и разрјешава по свом ћефу! Исто као некад давно рахметли Мило. С друге стране, слањем Алексе и Бориса на опозициону клупу Мандић би остао једини заступник српских интереса у власти, спреман да по дубини и ширини преузме и препише бројни кадар Демократа у Нову. Јер, треба имати на уму да је ДЦГ српска странка по бирачима а грађанска по руководству. Као што је некад СДП био бошњачка странка са црногорским првацима.

Ако је, дакле, јасно шта од организованог и удруженог подухвата Спајића и Мандића добијају њих двојица и њихове странке, остаје само једно споредно и мање важно питање - шта са поменутом рокадом, БС умјесто ДЦГ, добија Црна Гора? Одговор се сам назире ако се посложе главне чињенице.

Демократе и њихов министар унутрашњих послова два мјесеца запомажу да се компромитовани и до степена основаности сумње изложени Брђанин смијени, а на његово мјесто доведе један од четири кандидата! Не звучи као да желе монопол на УП ако нуде четири кандидата а не једног? Прије монополу тежи друга страна, премијер у првом реду, који на све понуде Шарановића узвраћа опструкцијом у продуженом трајању, са жељом, очито, да на чело важне службе стави једног јединог, свог кандидата?! Отуда Спајкијево заклинање како нам треба професионална а не политичка полиција дјелује убједљиво као када нас је увјеравао, и ми му што је најгоре вјеровали, да је чиста лаж како има српски пасош. Такође, УП, али и СПО, у протеклих пар мјесеци од када су Црвени преузели одговорност за тај сектор, дјелују врло професионално и неселективно! Као круна таквог рада дошао је удар на најјачи клан у земљи и хапшења једног од његових вођа. Да ли је то Спајићу за похвалу или за критику?! Није се сам оглашавао тим поводом, његова странка је дала кратко, помало стидљиво саопштење, што све појачава вјеродостојност спекулација да су грандовци

имали чврсте гаранције из врха нове власти да их неће дирати?! И да је сада овај препад на њих у ствари највећи гријех безбједносног сектора којим координира Бечић?! Дјелује да Спајић ради на замјени ДЦГ увијек спремним Бошњацима, да би лакше вратио безбједоносни сектор у своје руке а онда би, као у славно ДПС вријеме, њих пар у врху ПЕС-а одлучивало ко смије а ко не смије да буде хапшен или истраживан?!

Сумма суммарум - је ли Милојко толико наиван да је насјео на теорије завјере Драља и Кентере како му неко ради о глави, па освајање УП и АНБ доживљава као вид самоодбране?! Или као природни аутократа и властољубац жели да умјесто професионалних институција и појединаца инсталира лични сервис и страховладу?! Ако је ово друго, испало би, ето нама још једног малог балканског Мила, односно Милета. А надали смо се истинском демократском лидеру.

(Вијести)